

POUTNÍK

ROČNÍK II
ZÁŘÍ 1998

U PANNY MARIE NA CHLUMKU V LUŽI

Verměřovice si udělaly výlet k Panně Marii chlumecké. Není však důležité, kde jsme kdo který rok byli na výletě, důležité je, co jsme si odtud přinesli.

Už dříve mě velmi zajímalo, jak jenom je možné, že země, jejíž obyvatelé byli téměř všichni vyznání „pod obojí“, se náhle v celkem krátkém období mění v hluboce věřící katolickou zemi. Říkal jsem si, že to byl buď zázrak nebo měl přece jen pravdu Jirásek ve svých románech o Jezuitském temnu. Avšak právě příběh zrození poutního místa na Chlumku nás poučuje o pravdě, jak se to všechno stalo.

Právě panství košumberské bylo jedním z největších bašt kultu „pod obojí“. Čeští bratři tu měli svou školu, jejíž absolventi bývali později vysoce postavení státní úředníci, jako např. Vilém Slavata z Chlumu - královský místodržící, který byl na začátku třicetileté války shozen z okna pražského hradu, a Albrecht z Valdštejna - císařský vojevůdce. Na Košumberku - hradu asi 1,5 km od Chlumu - byl uložen celý českobratrský archiv.

Jezuité, kteří sem byli přizváni, aby pomáhali při poutích, totiž hlásali Slovo Boží nejen z kazatelny, ale všemi způsoby. Kdo viděl film „Mise“ o Jezuitech v Americe, ví o čem mluvím, protože viděl, jak indiány učili číst, psát a zpívat. Tady na Chlumku mládež učili hře na různé hudební nástroje a zadarmo. Po celou dobu, co zde byli, hrávali přímo v kostele divadla. Nebylo nutné někoho k víře nutit. Vždyť lidé, kteří dosud neznali nic než bídu, sami přicházeli z dalekého okolí a radostně vyslechli toto „kázání“ v podobě her či koncertů přednesených jejich blízkými. A tady si řekněme upřímně: nebylo by dobré také takovouto činnost podpořit i dnes? Nenecháváme všechno jen na pár lidech, nebo dokonce jen na panu faráři a jeho kázání? Vždyť tady vidíme, že daleko více někdy zaujme např. kytarový koncert, estráda, táborák, článek v Poutníku nebo alespoň podpora těchto akcí mou vlastní účastí na nich.

Další poznatek, který jsem si od P. Marie z Chlumu přinesl, je ten, že lidé měli svůj Chlumeck tak rádi, že mu dokázali obětovat i život. Panna Maria je však této oběti ušetřila: Několikrát udeřil do kostela blesk, zničil věže, nejvíc jej však poškodil v r. 1878, kdy oheň zničil celou střechu a obě věže. Lidé, kteří hasili na kůru, byli vlastně tváří tvář smrti, neměli totiž kudy ustoupit. Hasili i ve chvíli, kdy se k nim zřítily zvony a žár roztavené zvonoviny je spaloval zaživa. Jeden z nich to nevydržel a seskočil dolů. Nevěděl ani kam padá, protože bylo všechno zahaleno v kouři. A tady se ukázala pravdivost mariánského hesla: „Maria pomohla, pomáhá a pomůže tomu, kdo o její pomoc žádá.“ V celém tom obrovském požáru a zmatku kolem se nikomu nic nestalo. Zachráněni byli ti, kteří hasili na kůru, dokonce i ten, který seskočil, vyvázl bez zranění.

Mějme rádi Pannu Marii a věrme, že i nám pomůže v tom, oč ji požádáme. Můžeme se spolehnout, že skrze lásku k Ní budeme blíž k Ježíši.

Bylo pro nás vlastně darem, že jsme se tak mohli setkat s naším rodákem, kamarádem a sousedem, knězem Josefem Hubálkem, který má dnes farnost Luži ve své správě. Děkujeme mu za mši svatou, hezkou promluvu a poučnou přednášku o historii poutního místa od pana kostelníka. Přejeme jim, aby se podařilo napravit, co neláska minulé doby zanechala na tomto skvostu naší architektury. Věřím, že se to podaří, vždyť před pár lety, kdy jsem tu byl naposledy, bylo schodiště a kaple s domkem zakladatelky úplně zničené. Dnes kostel září novou fasádou do okolí desítky kilometrů. Kež by tak zářila do okolí naše obnovená duše.

(JM)

POSTŘEHY A TREFA DO NAŠICH ŘAD

VANDALISMUS NEBO NEŠŤASTNÁ NÁHODA ?

Koncem července se roznesla po farnosti zpráva, že vyhořela kaplička v Hůře. Díky Bohu, nevyhořela. Shořel oltářní stolek s plátnem a ohořel rám. Obraz jako zázrakem nebyl ohněm zasažen.

Napadla mě otázka. Je to úmyslné vandalství, nebo nešťastná náhoda ? Nerozšiřuje se dnes vandalství ve větší míře ? Mnozí si demokracii představují tak, že je dovoleno vše, pokud je nikdo nepřistihne. A pokud jsou přistiženi, jsou mnohdy vyneseny rozsudky, které bych nazval výsměchem spravedlnosti. A zde je na nás, pokud jsme svědky jakéhokoliv vandalství a nic nezmůže naše domluva, toto vandalství ohlásit na patřičných místech.

Nešťastná náhoda mohla vzniknout od rozžehnuté lampičky, svíčky nebo kalíšku, který někdo posunul dál do kapličky z obavy, aby nebyl plamínek větrem sfouknut. Místo toho se mohlo stát, že plamínek byl větrem obrácen na oltářní plátno, to se vzňalo a neštěstí je hotovo. Není-li svědek, jen sám Pán Bůh ví, jak se to stalo.

Napadá mě otázka: jsem o to méně zbožnější, když nezapálím svíčku před obrazem a tak nedám vzniknout nekontrolovatelnému ohni ?

LETÁČEK NEDĚLNÍ LITURGIE

Náš pan farář se o nás všemožně stará. Objednal pro naši farnost i letáček pro nedělní liturgii v počtu 150 ks. Je to málo, nebo moc? Podle štůsku, který v kostele zůstává nerozebrán je to asi moc. Podle počtu návštěvníků nedělních bohoslužeb ve všech kostelích farnosti o cca 400, někdy o svátcích až o 500 duších, je to málo.

Je mi líto snahy pana faráře, když vidím, jak lidé vycházející z kostela si tohoto letáčku nevšimnou, natož, aby si jej vzali a to zdarma. Pan farář naopak tyto letáčky platí. Jsem přesvědčen, že jeho snaha a tato naše nevšímavost k ní, nás připravit na nedělní Slovo Boží, není panu faráři lhostejná. Domnívám se, že je mu i trapné nás na tuto skutečnost stále upozorňovat.

Nezamyslíme se nad tou naší lhostejností? Co vy na to, milí farníci?

(js)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

TÁBOR

Letos poprvé jsem prožila téměř 14 dní v táboře skautů, (toho času v indiánském převleku).

Tábor stál v nádherném místě. Krásné údolíčko plné indiánských stanů tee-pee, potok, les..., v takových místech se dají poznávat, ale také léčit lidské duše.

A tak začínám některé dny tím, že se potuluji kolem tábora v době, kdy všichni (samozřejmě kromě hlídek) spí. Dýchám voňavý vzduch a pozoruji kapičky rosy, vycházejícím sluncem zbarvené do odstínu duhy. Občas zjišťuji, že se dívám kamsi do neznáma (nápaditý čtenář si jistě domyslí kam) a nemyslím na nic.

Je tu klid a mír a samozřejmě milí lidé, kteří mají smysl pro humor a díky tomu se dostávám do zajímavých situací.

Například moje snaha přesvědčit vlčata a skauty, aby se vzájemně nepolévali právě u kuchyně a zásobáku skončila tím, že už se nepolévali vzájemně, za to pořádně „zlili“ mě.

Ačkoli běžně proti žízálám nic nemám, přesto mě poněkud překvapilo, když jedna přistála vedle mě na stole. (Byla navracena původnímu majiteli.)

Stěžuji si, že pořad zapominám pátý bod skautského zákona, kde se říká mimo jiné, že: „...skautka je zdvořilá“, přičemž někteří utrousí poznámky typu: „Proč asi?“ nebo: „Ty se ho nikdy nenaučíš!“

Ptám se naší táborové doktorky Zdeny, jestli vadí, když člověk chodí delší dobu v mokrých botách. Než stihne odpovědět, prohlásí Soňa sedící opodál: „Jo, shnijou mu nohy.“

Mám zapůjčený fotoaparát a tak se snažím fotit všechno a všechny, jenomže někteří mi za tuto činnost čas od času slibují trestní stihání.

A tak je to po celou dobu pobytu v táboře. Je tu legrace, přátelství a láska. Nedá se to popsat, ale všude cítíte sounáležitost mezi přírodou i lidmi.

Tady se mi potvrdilo mé (v té době už maličko otřesené) vědomí, že lidé jsou ve velké většině (v táboře všichni) dobří.

(Motlová Anna)

KALENDÁŘ

Pá 9.10. – 19.00 hod.	Přátelské posezení s Ing. Josefem Luxem, předsedou KDU - ČSL v Orlovně Dolní Čermné
So 3.10.	„Tučňáci na vandru aneb další prošlapané boty“ Kdo má volnou sobotu a nezná pořádně okolí Čermné, ať se s námi vydá. Trasy: 25 km - vhodné i pro rodiče s dětmi, 35 km - 55 km pro zdatnější. <i>Informace: Zdeněk Macháček ml., Dolní Čermná 55</i>
3. ročník Festivalu duchovní hudby sv. Cecílie v děkanském kostele v Ústí nad Orlicí	
So 3.10.	Varhanní koncerty
So 10.10.	Vystoupení vybraných chrámových sborů
Ne 25.10. – 10.00 hod.	Slavnost posvěcení filiálního kostela v Jakubovicích
St 28.10. – 14.00 hod.	Slavnost svěcení obecního praporu ve filiálním kostele ve Verměřovicích za účasti Otce biskupa Josefa Kajneka
St 28.10.	2. ročník tradičního pochodu „Tučňáků“ po hřebenu Krkonoš Pořádají „Tučňáci“ z Dolní Čermné. Jedná se o pochod o trase vzdálenosti okolo 40 km a doporučuje se jen zdatným turistům.

K ZAMYŠLENÍ**UČÍME SE ČÍST**

Každé lidské společenství, až již to nejmenší, čítající několik málo jednotlivců, nebo společenství větší, v němž se počet členů počítá na sta či tisíce, funguje dobře, jestliže se na jeho program, práci nebo službě podílí velká část členů tohoto sdružení. Za takové sdružení lze považovat skupiny lidí, uvnitř kterých jsou jejich vzájemné vztahy upraveny na zcela různorodých principech. Mohou jimi být rodiny, zájmové organizace, různá občanská sdružení, politické strany, firmy a samozřejmě také církve.

Jednou ze změn realizovaných v naší farnosti je zapojení nás laiků do liturgie mše sv. formou lektorské služby při nedělních a svátečních bohoslužbách. Služba lektora vypadá z povzdálí velice jednoduše. Přečíst krátký úryvek ze Starého a Nového Zákona by přece nemělo být vůbec nic těžkého. To platí především snad pro člověka, který je zvyklý alespoň občas předstoupit před shromáždění a nějaký text přečíst nebo přednést. Troufám si tvrdit, že i pro tuto skupinu představuje „čtení“ určitý výkon. O co je však obtížnější pro člověka, pro něhož představuje naprostou novinku provázenou trémou, obavou a snahou o co nejlepší přednes. Především této části lektorů, jako i těm ostatním, patří nemalý dík za to, že přijali výzvu spolupodílet se na službě kněze. Vždyť i tímto malým dílem spolupracujeme a zkvalitňujeme komunikaci uvnitř farnosti. Z vlastní zkušenosti také vím, že při nutné přípravě (několikeré přečtení textu) před každým „čtením“, věnuji obsahu vlastního textu víc pozornosti, než je tomu jindy, kdy si úryvek pouze poslechnu v kostele.

Forma zajištění lektorské práce má v každé obci naší farnosti jinou podobu. V Petrovicích organizuje tuto službu především Jiří Fajt. Spolu s Josefem Maříkem ve Verměřovicích vytvořili okruh stálých lektorů, který se trvale snaží rozšířit o nové tváře, především však o neoposlouchané hlasy. To ale není vůbec snadné, protože mnozí z nás bez jakéhokoliv vysvětlení odmítají. Zdá se mi, že lepší situace panuje ve farním kostele v Dolní Čermné, kde byl vypracován seznam (i když jeho vzniku dopomohly okolnosti, především nezájem o službu lektorů - jak uvádí náš duchovní správce v březnovém čísle Poutníka), který téměř každého z čermenské části farnosti posouvá do role lektora. To znamená, že při mších sv. sloužených zde spolupracuje větší část laiků než je tomu ve zbývajících obcích.

Je příjemné konstatovat, že se nám přes počáteční těžkosti práce lektorů začíná dařit. Všem zkušeným i začínajícím lektorům přeji absenci trémy, srozumitelný přednes, pevný hlas a čermenským také brzké převzetí 2. čtení od ministrantů!

(RM)

PŘEDMLUVA

„**Konference v pekle**“ je název úvahy katolického kněze P. Ferdinanda K., kterou nám Poutník bude přinášet po částech během několika následujících měsíců. Tematicky je tento text ve skrze aktuální a to snad v každé době a pro každou věkovou kategorii. Zvláště pak pro křesťany, kteří si uvědomují existenci principu dobra a zla a přijali plnou zodpovědnost za život svůj i svých bližních i za vzájemné vztahy.

Ač je to téma pro někoho omšelé, je důležité uvědomovat si, že naše poklesky, naše nedokonalost i pyšnost, které jsou právě pozvánkou pro ducha zla a jeho armádu přísluhovačů.

Chystá-li se např. tým fotbalistů na své důležité utkání, dělá vše pro to, aby se co nejlépe připravil a zabezpečil si tak vítězství. Od kvalitního tréninku přes správnou životosprávu, psychickou vyrovnanost až po bedlivé pozorování soupeře a odhalování jeho taktiky. Stejně tak usilovně se však připravuje i protivník!

Věříme - li tedy, že náš pozemský život je vlastně velmi důležitý zápas o naši budoucnost, o naše duše, o život věčný u našeho nebeského Otce, pak bychom se měli také soustavně připravovat a poznávat taktiku a způsob boje našeho soupeře - tedy ďábla.

Myslím, že úvaha z pera P. Ferdinanda K. by nám k tomu mohla významně pomoci. Není to tedy sci-fi zábavná povídka, ale spíše „taktická tréninková příručka pro každý den“.

(PeM)

KONFERENCE V PEKLE - I. ČÁST (P. FERDINAND K., KATOLICKÝ KNĚZ)

Mistře Lucifere, kdy konečně budeme slavit to vítězství nad naším protivníkem, který nás vyhnal z lidského ráje ?

Už brzo, už brzo. Už mi uzrál můj plán, jak obrat Tvůrce o jeho ctitele. Museli jsme napřed získat tisíciletou zkušenost, jak na to vyzrát. Není třeba stvořit ani nové skutečnosti. Stačíme na to jen s novým plněním našich starých praktik. Ale my už jsme se za ta tisíciletí stali mnohem chytřejšími. Ale i ti lidé pokročili ve svých výzkumech světa, že by nám mohli i konkurovat. My se však s nimi spojíme a zapráhneme je do provedení našich plánů. Oni sami musí udělat tu hlavní práci, aniž by věděli, že pracují pro nás.

Jaké jsou tedy hlavní body a pravidla naší činnosti ?

Pořád totéž, protože i oni jsou stále titíž ve svých touhách po štěstí. Jejich tělesnost, moc a sláva a prostředek, který jim k tomu má dopomoci, tj. ta hmota, s níž jsou spjati, představuje se a vyjadřuje se penězi. Hlavní tíhu toho boje ponesu ovšem já, ale i vy se musíte přičinit tou jedinou ctností, která vám zbyla po vyhnání z nebe, totiž poslušností mých rozkazů. Pamatujte si, že řetěz je možné nejlehčeji přerušit v místě toho nejslabšího článku. A ten nejslabší článek u lidí musíte chytře vyzkoušet a zkoušet to stále znova. Lidé si mohou od Tvůrce vyžádat a vyprositi posílení svých slabých kroužků. Proto vaši první starostí bude jim znemožnit jejich modlitbu, nebo alespoň znepríjemnit, zprotivit, nebo jen pokazit, aby na ni

neměli čas ani chuť. To je první důležitý článek vaší práce.

Pak vyzvíte člověkovy touhy. Každý se dá chytit na jiného červa. Nejčastější je mamon, majetek a hlavně peníze. Od těch člověk očekává i snadné splnění všech ostatních tužeb, v nichž vidí své štěstí. Vaším úkolem je mu vyhovět anebo alespoň slíbit, že mu cestu k němu ukážete. A když se zakousne jako ryba do návnady, už s ním můžete manévrovat, jak chcete. A nejen s ním, ale příklad jeho štěstí a úspěchů vám bude otevírat cestu i k srdcím jiných mnohých a bude to semeníště vašich úspěchů.

Největším úspěchem ovšem je dovést někoho k pýše. A už je pak váš, máte s ním jakoby stálé telefonické spojení. Ovšem je třeba obvykle začít trochu pomaleji. Nejlépe podkuřovat vůni ješitnosti. Na té se dají stavět i velké vzdušné zámky pod záminkou velkomyslnosti. Jakmile vám na vaši udici zaberou, nedejte jim žádnou možnost k přemýšlení o věčnosti. To by byla ztráta příležitosti. Víře ve věčnost se musíte vyhnout a nebo ji alespoň hodně popostrčit do daleka. Dobrým trikem bude, necháte-li uvěřit, že se jejich duše může do nekonečna stěhovat z jednoho do druhého. To stačí, to jim bude zcela vyhovovat. A nám taky, protože ztratí cit pro zodpovědnost, nebudou se bát hříchu a viny, když budou mít naději, že se to dá napravit v příštím životě. Člověk, který má cit pro odpovědnost, je jako pařez. Není ho za co uchopit. U takového musíte vyzvědět jeho poklesky minulosti, jeho nynějšího života, a vzít je jako nitky loutek, kterými se dají ovládat. A kdyby takové na svém životním kontě neměli, tak je musíte vymyslet a vyrobit. I když to bude falešné, jen když tomu bude alespoň na čas uvěřeno. Vidíte, jak je víra důležitá!!! Lidé se bez víry neobejdou. Nemají tak jasný rozum jako my, aby mohli každý náš švindl prokouknout. I tu největší pitomost od vás přijmou, bude-li to podáno jako výsledek vědy. O tom jsem se já sám přesvědčil. Věda je děvka, kterou je možno podplatit a ohýbat na všechny strany. Co dnes tvrdí, to zítra bude vyvracet. Lidé ji však považují za svatou. Svatost lze u lidí velmi lehce zkazit, když světce přesvědčíte o jeho vlastní svatosti. Pak je váš. S pokornými je práce tvrdá, někdy i marná, ledaže byste u nich dokázali uplatnit tentýž trik. Totiž přesvědčit je o jejich pokoře. To už vše závisí na vaší inteligenci, na vašem chytráctví. Škoda, že my nemáme trpělivost kočky, která vydrží číhat na myš dlouhé hodiny. My, když se nám plán zhatí, často zlobně vybuchneme, takže prozradíme svou přítomnost. A ono není dobře, aby lidé o nás věděli.

Proto jsme přece poslední dlouhá desetiletí trpěli, ba se i snažili, aby na nás lidé hleděli jenom jako na hloupé čerty z pohádky. O naší existenci se smějí

dozvědět jen lidé, kteří nám jsou blízcí svou nenávisť k Tvůrci a nebo ti, kteří se ucházejí o spolupráci s námi. To jsou buňky naší sesterské církve se všemi detaily i oběťmi, jako v církvi toho Ukřižovaného. Nám jde o to, aby oběti v jeho chrámu co nejdříve zmizely, neboť na nich je jejich svět zavěšen. Aby těch obětí bylo co nejméně, je třeba, aby bylo co nejméně jeho služebníků a prisluhovatelů. Ti nám velmi překáží, vždyť i ty předměty jimi posvěcené, či požehnané jsou jako balvany navalené nám do cesty, o které často zakopneme, či se jimi necháme znechutit, ba i zahnat.

Polovinu těch starých lze získat výhodami. Mladé kandidáty lze odstrašit marným zápasem s námi. Zničení církve ukřižovaného předpovídají mnohá proroctví v náš prospěch. Jako jsou našim snahám na překážku modlitby a oběti v křesťanských chrámech, tak jsou nám velmi na škodu i modlitby a oběti v křesťanských kroužcích rodinných, farních i řeholních společenstev. To jsou místa, nad nimiž vlaje závoj matky ukřižovaného a ten její závoj nám brání, abychom je mohli zahalit našim kouřovým závojem, který by je mohl oslepovat, dusit a být nepříjemný potud, dokud si na něj nezvyknou. Koukejte se jich zbavit. Je tu čas, aby bylo každému našemu příslušníkovi jasné, kam který člověk patří. Musíme si je oceňovat. Znamení na ruku dostane ten, kdo tíhne ke hmotě tohoto světa, znamení na čelo ten, kdo s námi spolupracuje mozkiem, tj. rozumem, nebo má naše sympatie. I děti je třeba v tom zaučit.

Poslední dobou nám dělá starosti matka ukřižovaného. Lítá po světě a prodává řetězy, prý k našemu spoutání. Říkají tomu růženec. A je to zbraň skutečně nebezpečná. Ale lidé s ní většinou ani neumějí zacházet. Označte jim ho za balast a znak zpátečnictví. Je to bomba, která nemá v sobě rozbušku.

Heslem v bojích starých císařských Římanů bylo: „Rozděl a panuj!“ Lidové pořekadlo to říká jinak, znamená ovšem totéž: „Když se dva perou, třetí má užitek!“ Moudré je to pořekadlo. Vy si ho pamatujte a podle toho hesla rozdělte členy rodiny, obce, státu a vy jste ten třetí. Vždyť i sám ten ukřižovaný si to předpověděl a jeho učedník Matouš (Mat. 24): „Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“ A že přijde zkáza na celý svět, to přece předpověděl i starý prorok Daniel. A tam bude vrcholit naše vítězství nad Stvořitelem. Přičiňujme se, aby to bylo brzo. Všechny trumfy máme ve svých rukou. Všechna média jsou v našich službách a čekají jen na náš povel k rozdvojení lidských zájmů. Jděte do celého světa a hlásejte to všem národům! Já vás posílám!

Pokračování příště (Referát zlého ducha o své práci)

Služba lektorská - říjen 1998

4.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	8.00	Kašparovi	219
			16.00	Kužílkovi	HČ
11.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	8.00	Pecháčkovi	330
			16.00	p.Müllerová	87
18.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	8.00	Pecháčkovi	207
			16.00	Macháčkovi	180
25.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	8.00	Formánkovi	202
			16.00	Marešovi	HČ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČESKÉ REPUBLICE (8. ČÁST)

Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - REDEMPTORISTÉ (CSsR)

Kongregaci redemptoristů založil v r. 1732 ve Scale u Amalfi v Itálii sv. Alfons Maria Liguori, původně neapolský šlechtic a advokát. Po vysvěcení na kněze působil mezi nejnižšími lidovými vrstvami v Neapoli a v okolí. Setkal se s jejich velikou zanedbaností a nevzdělaností, a to jej přimělo k založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele pro práci mezi nimi. Konal pro ně katecheze, duchovní obnovy, vzdělával je. Kongregace byla schválena papežem Benediktem XIV. r. 1749. Sv. Alfons se stal později biskupem v S. Agatě dei Goti, avšak pro zdravotní potíže se této hodnosti vzdal. K proniknutí této kongregace do ostatní Evropy výrazně přispěl Čech sv. Klement Maria Hofbauer (Dvořák), jehož věrným průvodcem a pomocníkem byl čermenský rodák P. Tadeáš Húbel. V Americe v této kongregaci požehnaně pracoval další Čech sv. Jan Nepomuk Neumann. Dnes je kongregace rozšířena po celém světě. Do Čech přišli redemptoristé v polovině 19. stol. z Vídně a působili v Praze na Karlově, Koclířově a na Svaté Hoře u Příbrami.

Kongregace je řízena centrálně generálním představeným, který sídlí v Římě. V rozhodování spolupracuje s generální radou v mezinárodním obsazení. Kongregace je rozdělena na provincie. Pražská provincie má pod sebou dvě viceprovincie na Slovensku. Provinciál sídlí na Svaté Hoře u Příbrami.

Redemptoristé oblékají černou kleriku (původně oděv neapolských duchovních 18. století) přepásanou cingulem, na němž je zavěšen růženec.

Redemptoristé se řídí stanovami vypracovanými zakladatelem. Jejich úkolem je misionářsky působit všude tam, kde je duchovní i hmotná bída. Vlastní činností redemptoristů jsou lidové misie, duchovní programy pro farnosti, duchovní obnovy a exercicie. Spravují i některá poutní místa: Svatá Hora, Králíky a Frýdek-Místek.

Redemptoristé mají své řeholní domy na Svaté Hoře, kde provozují exerciční dům. V Králíkách spravují poutní dům pro rodinné rekreace a vzdělávací pobyty, spravují také poutní kostel na Hoře Matky Boží. Ve Frýdku zajišťují duchovní správu, spravují poutní místo a vedou pastorační v okolních obcích. V Tasovicích se starají o farní pastorační a o rodné místo sv. Klementa Hofbauera, je zde též i noviciát.

Zájemci o tuto kongregaci mají možnost již od mládí žít spolu s ostatními bratry v řeholních domech. Vlastní kandidatura však začíná po skončení střední školy nebo učiliště, kdy kandidát žije v některé komunitě a během 1 roku poznává způsob života v kongregaci. Poté odchází na rok do noviciátu, kde prochází důkladnou přípravou, po níž skládá dočasné sliby na jeden až tři roky. Až když je kandidát rozhodnut natrvalo setrvat v kongregaci redemptoristů, skládá po souhlasu vedení provincie doživotní sliby se zvláštní přísahou setrvání, která je zvláštností této kongregace.

Kontaktní adresa:

Kongregace redemptoristů
Svatá hora 591
261 80 Příbram II

(zpracoval js)

Z VÝSLEDKŮ ANKETY

Milí čtenáři,

po 2-měsíční přestávce Vás opět vítám u dalšího pokračování statistiky s uvedením Vašich názorů, návrhů a připomínek k našemu farnímu časopisu.

Otázka č. 14 – Rubrika pro volné chvíle

- 7 % čtenářů uvedlo, že tuto rubriku nesleduje nebo ji považuje za zbytečnou či nevhodnou pro farní časopis
- 12 % čtenářů ji sleduje jen občas, někteří uvádějí jako důvod slabší úroveň rubriky
- 21 % čtenářů považuje některé rébusy a křížovky za příliš těžké
- 60 % luštitelů je spokojených s rubrikou případně navrhuji ještě rozšíření

Z Vašich připomínek: -

- ✓ některé úkoly jsou příliš těžké, uvítal bych nápovědu
- ✓ rozšířit např. o kvízy ...
- ✓ mám ráda tyto soutěžní úkoly a rébusy
- ✓ koníčka jsem nevyluštil, nevím kde začít (zlepšit nápovědu resp. návod řešení)

Přístup čtenářů k této rubrice leccos napoví o charakteru člověka. Podíváme-li se na dva krajní extrémy, pak na jedné straně je „luštitel horlivců“, který pase v každém tisku po této aktivní zábavě, aby nasytil svou touhu pokořit autora či dokázat si svou bystrost a znalosti. Druhý extrém - přinutí-li se k takové činnosti - ten při prvním nezdaru zřejmě zanedává na „blbý hlavolam“ a na jeho autora a za chvíli zas s plným břichem usíná (zabořen v křesle) před televizí, která po něm nepožaduje žádnou námahu.

Avšak z výsledků naší ankety je zřejmé, že většina našich čtenářů se blíží k „zlatému středu“ v provozování aktivní zábavy.

Otázka č. 15 – Humor v Poutníku

- 40 % čtenářů ho považuje za přiměřený a přijímá jej bez připomínek
- 35 % čtenářů jej označuje jako dobré zpestření a někteří navrhuji ještě rozšíření rubriky
- 24 % čtenářů by uvítalo více humoru
- 2 čtenáři ze všech účastníků ankety by raději tuto rubriku omezili

Z Vašich připomínek:

- ✓ chce to zlepšit úroveň humoru
- ✓ rozšířit o humor dětský
- ✓ humor a rozsah jsou přiměřené, mohou zůstat

Myslím, že k této otázce bude nejlépe na místo komentáře přidat široký úsměv.

Otázka č. 16 – Obrázek na titulní straně a název časopisu

- 2 čtenáři označují za slabé - nevalné úrovně
- zatímco 91 % čtenářů je s úrovní loga respektive názvu spokojeno
- 7% čtenářů by uvítalo změnu loga

Z Vašich připomínek:

- ✓ líbil by se mi obrázek Mariánské Hory
- ✓ navrhuji obrázek p. Maříka - siluety věží kostelů naší farnosti
- ✓ současný motiv je nejvýstižnější
- ✓ název je výborný, obrázek slabé úrovně

Otázka č. 17 – Celková grafická úroveň

- 1 čtenář by uvítal „decentnější“ formu zpracování
- 96 % čtenářů ji považuje za vyhovující až velmi dobrou
- 4 % čtenářů navrhuji dílčí úpravy či změny

Připomínky:

- ✓ více obrázků
- ✓ pořad bohoslužeb na titulní stranu
- ✓ stačí méně kvalitní novinový papír
- ✓ snížit počet stran a zmenšit písmo
- ✓ nevkładat obrázky do textů
- ✓ grafika je výborná

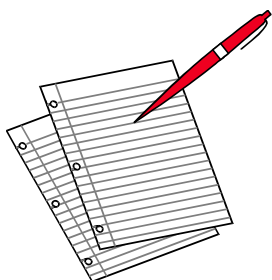
Otázka č. 18 – Velikost písma textu

- pro 2,5 % čtenářů je písmo příliš malé
- 83 % čtenářů považuje velikost za přiměřenou
- 14,5 % čtenářů by ve vyjimečných případech respektovalo i zmenšení písma

Zde se dá soudit, že čermentší farníci vidí vcelku dobře nebo mají dobré brýle.

A na závěr několik ukávek z vašich osobních hodnocení Poutníka:

- Poutníka hodnotím jako velmi prospěšný časopis. Zejména informace o bohoslužbách i duchovní zamyšlení. Třebaže redakční kroužek neznám, ale vede si dobře, vytrvejte! Měsíční příloha Poutníka je dobrým povzbuzením.
- Chtěl bych Vám poděkovat za to, co pro nás „farníky“ děláte. Cení si Vaší snahy a budu velmi rád, a nejen já, pokud v této činnosti budete i nadále pokračovat. Občas v Poutníku narazím na zážitky, dojmy, pocity, z nějaké akce, právě to bych zde uvítal častěji.
- Dobré informace o všech bohoslužbách a o dění v naší farnosti. Všechny údaje máme v Poutníku jako na dlani. Dobrá věc pro celou farnost. Díky panu faráři i všem, kteří se na tomto vydávání podílejí.
- Velice si cením počátků snahy o zpřehlední řádu a kongregací působících na našem území.
- Myslím, že Poutník je „šitý na míru“ pro tuto farnost a že si v něm každý najde něco, co ho zaujme, osloví či obohatí (od dětí až po důchodce). Na adresu redakce vyslovuji dík za jejich práci a čas, který farnímu časopisu věnují. Pevně věřím, že vydávání Poutníka má smysl i nadále, nepřináší jen pěkné čtení, ale také své plody.... (zkráceno)

V příštím čísle uvedeme dokončení výsledků naší poutnické ankety.

(PeM)

Pane, dej mi odvahu změnit, co změnit mohu.

Dej mi, abych pokojně přijímal, co změnit nemohu.

A daruj mi moudrost, abych jedno od druhého správně rozeznal.

Friedrich Christoph Oetinger

Věř, že život stojí zato, aby ho člověk žil!
Tvá víra ti pomůže učinit jej takovým, aby zato stál.

William James

Klíč k lidským srdcím nebude nikdy naše chytrost, ale vždycky naše láska.

Hermann Bezzel

A co jsem, když se posuzuji z hlediska vesmíru ...?

Ludwig van Beethoven

Milovat člověka znamená mít čas, udělat si čas, být zde pro člověka.

Hans Burki

PRO DĚTI

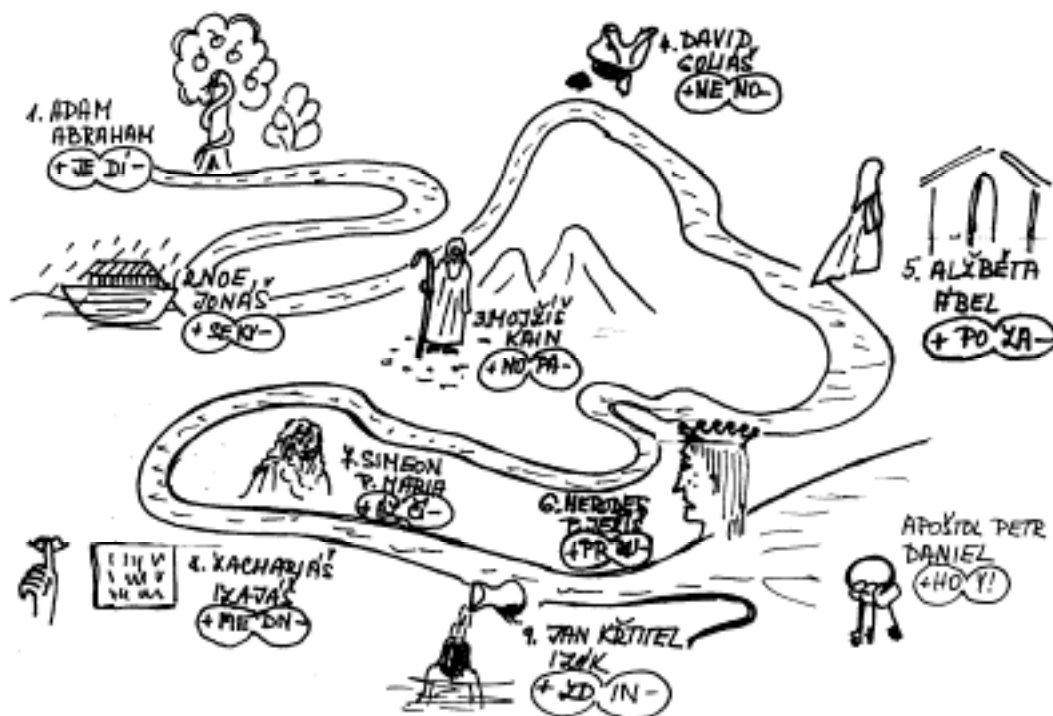
AHOJ DĚTI!

Tak se opět setkáváme po prázdninách. Vy už jste zase zpátky ve školních lavicích a snažíte se získat nové znalosti.

K malému provětrání vaší paměti i k ověření toho, co už znáte, má přispět dnešní povídání. Trochu se podíváme do historie. Vypravíme se na zajímavý výlet a setkáme se s mnoha různými lidmi. Budou vždy ve dvojicích, a vy dávejte dobrý pozor, abyste správně rozhodly, jestli obě postavy z jedné dvojice žily ve stejné době, jestli se zkrátka mohly setkat. Pokud usoudíte, že mohly, podtrhněte si dvě písmena vpravo od znaménka +, pokud nežily ve stejné době a v dějinách se nesetkaly, podtrhněte si dvě písmena vlevo od znaménka -.

Až dojdete na konec, zapište si do řádku za sebou vždy 2 písmena, která jsou pod vaší odpovědí. Jestli jste všechny dvojice vyřešily správně, dostanete smysluplnou větu.

A ještě správné vyluštění tajenky z obrázkové doplňovačky ze 26.7.1998:

Děkuji Ti, Pane Bože, že jsi pro nás všechny stvořil CELÝ SVĚT !

Výsledky vašeho prázdninového snažení „Stavba kostela“ najdete v příštím čísle Poutníka.

Teď jeden nápad k nastávajícímu měsíci říjnu. Určitě všichni víme, že je zasvěcen Panně Marii a že zvlášť v tomto měsíci pamatujeme na modlitbu růžence. Doufám, že se o to budete snažit každý tak, jak nejlépe umíte. A ještě něco. Zkuste si doma udělat svůj vlastní růženec. Určitě vám menším rád někdo poradí a pomůže. Když se teď na podzim podíváme po přírodě, jistě nás napadne, co všechno lze pro výrobu použít. Různé lesní plody: žaludy, kaštiny, bukvice, šípky. Nebo také zahradní plody: jeřabiny, oříšky, fazole, slunečnicová semena, hrách a další. Ale už vám nebudu více napovídat. Nechte působit vlastní fantazii a když něco pěkného připravíte, můžete to přinést jako dárek na některou říjnovou mši svatou pro děti.

(Otazníček)

Dvojice

EZAU - SALOME
ŠALAMOUN - BAT-ŠEBA
JÁKOB - BEBJAMÍN
JOSEF EGYPTSKÝ - SAMSON
MARTA - MARIE
MICHEÁŠ - VERONIKA
ŠTĚPÁN - IZAJÁŠ
SAUL - SAMUEL
APOŠTOL JAN - DEBÓRA

ANO

OK
ET
ES
RE
ÍS
ZA
PO
AT
Ó?

NE

ČT
IT
HA
IP
NU
MO
SV
BY
É?

Pro starší:

Váš úkol bude hodně podobný, jako u menších dětí. Dvojice ale budou složitější a stejně i vy můžete správným vyřešením všech dvojic získat z písmen jednu větu. Tak s chutí do toho! Nebojte se, i když třeba všechno nevíte. Nemusím snad radit, kde lze najít vše, co potřebujete vědět! Pokud jste se dopátraly znění věty, tak si ještě zkuste jednotlivé osoby trochu zařadit. Kdo to byl, kdy asi žil a zda ho najdeme ve SZ (Starém zákoně) nebo v NZ (Novém zákoně).

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. neděle v liturgickém mezidobí

27. září 1998

40. týden / 98

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

28. září -	pondělí	Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa 19.00 Dolní Čermná - za Marii Marešovou a manžela Jindřicha
29. září -	úterý	Svátek sv. Michaela, Rafaela a Gabriela, archandělů
30. září -	středa	sv. Jeronýma, kněze a učitele církve 19.00 Dolní Čermná - za Josefa Pulkrábka a dceru Marii Jirsákovou
1. října -	čtvrtek	sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve 6.45 Dolní Čermná - za manžele Krívohlávkovy a dva syny 19.00 Verměřovice - za farníky
2. října -	pátek	svatých andělů strážných první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova 19.00 Dolní Čermná - za manžele Beranovy a syna
3. října -	sobota	první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie 6.45 Dolní Čermná - za rodinu Kalousovu 19.00 Petrovice - na úmysl dárce

4. října - neděle – 27. v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná	8.00 h	- za Alžbětu a Aloise Sukovy
Verměřovice	10.00 h.	- za rodinu Krejsovu
Mariánská Hora	16.00 h.	- za Josefu Kittnerovou, manžela a celý rod Kittnerů

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

<u>ve farním kostele:</u>	<i>pondělí</i>	- od 18.30 do 18.55 h.
	<i>středa</i>	- od 17.00 do 18.55 h.
	<i>čtvrtek a sobota</i>	- od 6.00 do 6.40 h.
	<i>pátek</i>	- od 16.00 - do 18.55 h.
	<i>neděle</i>	- od 7.00 - do 7.55 h.
<u>ve Verměřovicích:</u>	<i>čtvrtek</i>	- od 16.00 - do 18.55 h.

Pravidelná návštěva nemocných farníků se před 1. pátkem uskuteční:

V Dolní Čermné - ve středu 30.9., ve čtvrtek 1.10. *dopoledne*

Duchovní správce srdečně zve na akce ve farnosti:

- nácvik zpěvu na dětské bohoslužby: v pondělí 28.9. v 17.45 h. na faře v Dolní Čermné
- aktuální otázky ze života církve - zaměřeno pro studenty středních škol a ostatní zájemce: v pondělí 28.9. ve 20.15 h. na faře v Dolní Čermné
- rytmickou mši svatou: v pátek 2.10. v 19.00 h. ve farním kostele v Dolní Čermné
- setkání mládeže: v pátek 2.10. po mši sv. na faře v Dolní Čermné

(Pa)

POUTNÍK, ZÁŘÍ 1998

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 4. října 1998, Poutník vyjde 25. října 1998

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59